

ПРОТОКОЛ

№ 57

гр. Бургас, 08.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора Е. Янч. Ч.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниел Н. Марков Наказателно дело за възобновяване № 20242000600045 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:15 часа се явиха:

Съдебното заседание започва в 10.30 часа, поради разглеждане на ВНОХД № 11/2024 г. в същата зала.

Осъденият искател Р. Ж. Ж., се явява лично, конвоиран от служители на РД „Охрана“-Бургас.

Явява се и упълномощеният защитник адв. М. А..

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор Ч..

АДВ. А.: Липсват пречки, моля да дадете ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Съдът, като взе предвид, че липсват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните поотделно заявиха, че няма да правят отводи на състава на съда, прокурора и секретаря.

Пристъпва към изслушване на съдебни прения.

АДВ. А.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам искането за възобновяване на наказателното производство, като считам, че в него съм изложила подробни аргументи, които няма да преповтарям. Считам, че в конкретния случай както първият, така и въззивният съд не са оценили и не са преценили в достатъчна степен събраните по делото доказателства. Вярно е, че са приложили разпоредбата чл. 55 от НК при определянето на размера на наказанието, но както съм посочила и в искането за възобновяване, всъщност, аргументите, които са ползвани от съдилищата – съответно първият и въззивният, който е потвърдил, на практика представляват доказателства и аргументи за наличие на несъоставомерност на деянието. По-конкретно, липса на субективна страна при извършване на деянието, тъй като се събраха достатъчно доказателства по обем, съдържание и интензитет, които да потвърдят нашата теза, че на процесната дата моят подзащитен е управлявал МПС без дори да подозира, че лекарството, което използва, съдържа тетраhydroканабинол и на практика това се е отразило на извършения му тест. Надълго и широко в делата се обсъжда обстоятелството, че същият е бил отказал да му бъде извършена кръвна проба, в каквата насока се събраха доказателства, че фактически отказ на Р. Ж. да му бъде извършена такава няма, а има други обстоятелства, които са довели до това да не му е извършена такава. Събрани са гласни доказателства в тази насока, разпитани са полицаите, които са го отвели в спешния център само с личната му карта и макар, в автомобила, който е управлявал заедно със семейството си, да има достатъчно средства, карти, за да се заплати в спешния център, отвеждат го полицейските служители само с лична карта и не е бил в състояние да заплати 60 лева, каквато е била таксата, за да бъде извършена тази проба. Тоест, фактически отказ от негова страна няма, има други обстоятелства, които са довели до това.

Другият аргумент на съда, както и на прокуратурата, която поддържаше обвинението е, че той не е съобщил в хода на ДП за лекарството, което ползва. И в тази насока се събраха доказателства каква е причината, а именно, че към онзи момент той не е подозирал какви са съставките на лекарството "С.", което той използва, което вече бе констатирано в съдебното следствие с разпит на доц.В., с извършена химико-токсикологична

експертиза, с представяне на самото лекарство, което ползва. Да, вярно е, няма го в аптечната мрежа в България, но едва ли ще изненадам някой, че в България голяма част от болните хора си купуват лекарствата от чужбина, т.к. не се внасят официално в България, то си е разрешено лекарство. Всичко това сумирано, според защитата не е обсъдено достатъчно задълбочено и на практика е екзалтирало в този извод на съда за виновност на подзащитния ми.

Във връзка с всичко това, моля да приемете, че са налице основания за възобновяване на наказателното производство, като упражните правомощието си по чл. 425, ал. 1, т. 1 и т. 2 или по ал. 1, т. 4 НПК на посочената правна норма с оглед обстоятелството, че подзащитният ми фактически вече търпи наложеното му наказание.

Моля в този смисъл да постановите Вашия съдебен акт.

Посочила съм основанията - ако приемете, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, моля да го възобновите и го върнете за ново разглеждане.

Ако приемете твърдението ни за несъставомерност – да упражните правомощията си по т. 2 и да го оправдаете.

Алтернативно, ако не приемете едната или друга хипотеза, да измените и намалите наложеното му наказание. Това е смисълът на претенцията, която съм заявила.

Съдът дава право на лична защита на осъденото лице.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Присъединявам се към казаното от моя защитник.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, искането за възобновяване, с която е сезирана настоящата инстанция считам за процесуално допустимо, но по същество - неоснователно. Съображенията ми за това са следните: В искането се претендира непрецизно изложена и неприета фактическа обстановка и доказателства по делото, които са довели до неверен извод относно субективната страна на престъплението, за което е привлечено осъденото лице. Претендират се допуснати нарушения на материалния, процесуалния закон, както и несправедливо наложено наказание. Относно допускане на вида процесуални нарушения – в искането са изброени в четири точки.

В първата точка се твърди, че Ж. не е отказал да даде кръв, а е нямал в себе си необходимата сума за това, като според защитника и осъдения, по делото са събрани достатъчно доказателства в тази насока. Категорично не мога да се съглася с това твърдение. Разпитаните двама полицейски служители, които са осъществявали проверката и са били в контакт с лицето, в своите показания на ДП и съдебна фаза заявяват следното: „М. твърди, че Ж. е отказал да даде кръв за анализ както и урина“. За тази възможност и желанието от негова страна да го направи, е бил запознат на място, когато е бил тестван с тест и е отчел положителна проба за употреба на наркотични вещества. Още там, в каквата насока са и показанията на другия полицейски служител Х., осъденото лице е отказало да даде такава проба и е заявил категорично своето желание. Заведен е до Спешен център, защото това се налага за освидетелстване при задържане на лицето за 24 часа. Свидетелят Х. твърди, че още на място са го уведомили за таксата, която следва да заплати за тази манипулация и пред тях той е заявил, че не е употребявал канабис, каквото е било отчетено в теста и за това не е нужно да дава такава проба. В самите си обяснения дадени в съдебно заседание Ж. заявява следното: “за това съм отказал пробата, защото съм сигурен в мен, че не ползвам наркотици“. Правилно първоинстанционният съд е приел, че е налице отказ от страна на осъдения, още повече, че в случай, когато лицето не разполага с необходимата сума за вземане на такава проба, по никакъв начин не се отказва такава манипулация в болницата, а се издава дали фактура, дали касов бон, но тази сума впоследствие се заплаща или в административно или в образуваното ДП от лицето. Няма никакво упование в нито едно доказателство, че осъденият е искал, но не е имал обективна възможност да даде проба – кръв и урина за анализ.

По втората точка, твърди се, че няколко минути преди потеглянето и спирането е осъществил впръскване от вътрешната страна на бузата си на "С." и че не са изследвани противоречията в показанията на д-р В., обясненията на Ж. и заключението на експертизата. По моему, противоречие в показанията на д-р В. и експертизата няма никакви и съдът много точно и мотивирано е посочил, защо не кредитира показанията на Ж. в тази насока, с които категорично се съгласявам. Точно е заключението на експертизата, която казва, че при 2-3 впръсквания в рамките на 24 часа не може да се редуцира положителен резултат, защото тази концентрация е много ниска и

под прага на теста, с който е тествано лицето. В обясненията не става ясно, след като той всяка вечер си впръсква това лекарство, кое е наложило да направи това минута преди да бъде спрян. Ако този спазъм, който получава е наложил това впръскване, то противоречи на обстоятелството, че когато получи спазъм той не може да се предвижда, да осъществява движение, което оборва пък твърдението му, че е потеглил няколко минути след впръскването на това вещество.

Твърди се, че това вещество, това лекарство, наричам го вещество, защото не е разрешено за ползване в България, е животоспасяващо при шофиране и други действия. Няма нито едно доказателство в тази насока, че се касае за такова животоспасяващо лекарство. Видно от комплексната съдебномедицинска и химико-токсикологична експертиза, "С." притежава основно халюциногенни свойства и води до увреждане на когнитивните функции с ясна изразена загуба на реална преценка. Считам, че д-р В., който както става ясно от кориците на делото, е уважаван специалист, едва ли би си позволил да не обясни, да препоръчва това лекарство, което не може да изписва, защото то е забранено на територията на страната, на Ж. без да обясни това обстоятелство – първо, че съдържа наркотично вещество и второ, че след употребата са налице тези неврологични особености, които предполагат, че в никакъв случай не трябва след употребата му да се предприема управление на автомобил. Тоест, нелогично е да го употребиш и да караш, при положение, че можеш ще получиш тези здравословни проблеми. Предвид именно този ефект, явно се препоръчва ползването на това лекарство веднъж и то вечер само.

Претендира се, че деянието е несъставомерно от субективна страна и че наличието на наркотичните вещества в него, за тях Ж. е разбрал едва след като е бил спрян. Доказателства в тази насока са единствено обясненията на осъдения, които помоему отново следва да кажа, че правилно окръжният съд в тази част не е кредитирал. Аз също считам, че се касае за адаптиране на позиция на обвиняемо лице от момента на ДП до въззивната фаза, тъй като във всичките тези фази ние имаме съвсем различни обяснения – първоначално, пътуване до Х. и ползване на някакви кексчета и близалки, впоследствие използване на "С." вечер. След изслушване на експертизата се заявява, че има впръскване непосредствено преди спирането. Пред въззивната

инстанция, въпреки, че на първа инстанция и пред полицаите заявява, че не ползва наркотични вещества, пред въззивната инстанция дава ново обяснение, като заявява, че е пушил цигари с марихуана в Х., което тогава става ясно за първи път.

Предвид това считам, че безспорно е доказан субективният елемент във фазата на проведеното пред първа инстанция съдебно следствие, а именно, че освен, ако приемем, че е ползвал "С.", осъденият е употребил и друго наркотично вещество, което е отчело на теста това съдържание.

Относно искането за оправдаване – категорично липсват визираните в чл. 304 НПК предпоставки за това. Авторството, както обективната и субективна страна на деянието са безспорно установени по делото до въззивната фаза, като считам, че обжалваната присъда, потвърдена и от въззивната инстанция е правилна, обоснована и законосъобразна. Считам, че не са налице предпоставки за възобновяване поради ненарушение нито на материалния, нито на процесуалния закон, както и липсата на несправедливо наложено наказание. Помоему е определено правилно и законосъобразно.

Съдът приключва изслушване на съдебните прения и дава последна дума на осъденото лице.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Моля да бъде уважено искането ми с всички алтернативни възможности.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок, което ще бъде публикувано по съответния ред.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.45 часа.

Председател: _____

Секретар: _____